

תשורה

משמחת
נישואין של
שניאור זלמן
וחנה
שיחיו
גראנער

ויהי דאטאגאן
דער
רבנין ישיב ישיב

יום כ"ג סיון ה'תשע"ו - שנת הקהל

בס"ד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב **שניאור זלמן** שי' עב"ג הכלה מרת **חנה** תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידינו ומכירינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת - מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו - הכוללת: כתבי קודש ומענות - מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאלופות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של מלכנו משיחנו.

משפחת פרוש

ירות"ו

משפחת גראנער

קרית גת

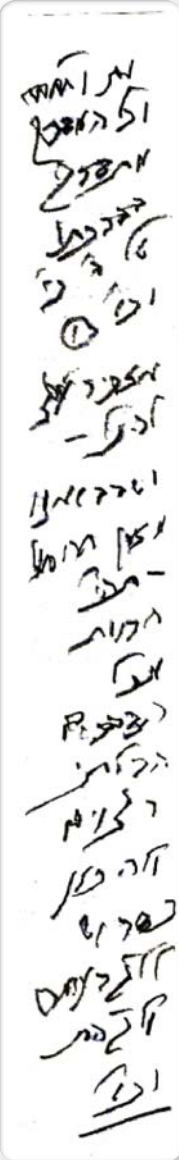
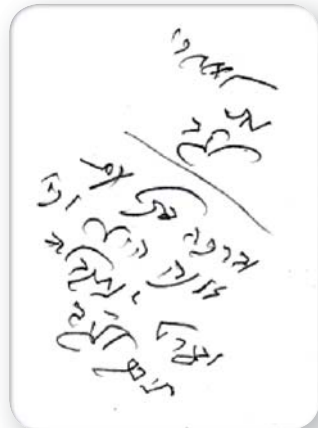
מענות ואגרות קודש

חרות מכל הדברים הבלתי רצויים

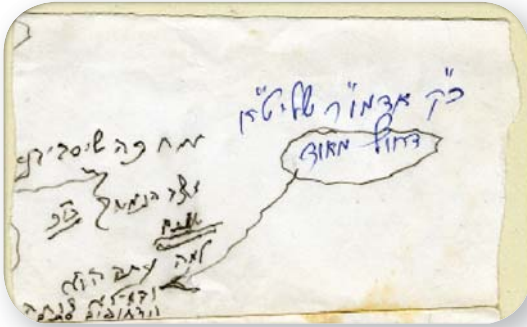
נת' ות"ח ת"ח [= נתקבל ותשואות חן תשואות חן] וכל המברך מתברך בברכתו של ה' כו' וכו' אזכיר עה"צ [= על הציון] להנ"ל - ושכבואנו מזמן חרותנו - תהי' חרות מכל הדברים הבלתי רצויים ולהכון כדרוש לל"ג בעומר ולקה"ת [= ולקבלת התורה] וכו'

וברכה בכל עת זמנה היא

נת' [קבל] לאחרי לג"ב
[= ל"ג בעומר]
וברכה בכל עת זמנה
היא וכו'
ובפרט שנתקבלה תיכה
ללג"ב

למה עתה הוא דחוף מאוד?

אחכה שיסבירני מצב הנמשך כו"כ [= כמה וכמה] שנים למה עתה הוא [דחוף מאוד] ובמילא דוחה הדחופים סתם

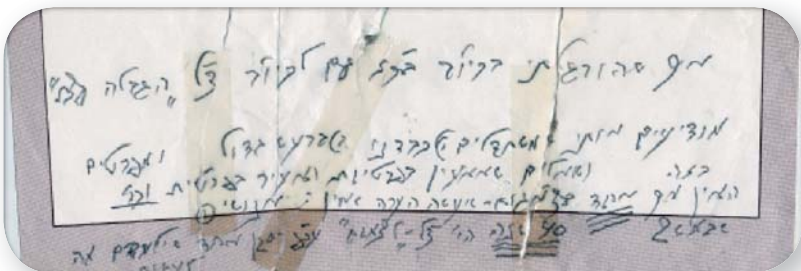
במשך 40 שנה הי' צ"ל - "לצאגו"ה" על כל פנים עסקן אחד שילמדם מה לעשות מענה על בקשת צא"ח להגיה תוכנית של אירוע לכבוד יום ההולדת של הרבי

אף שהורגלתי בכיו"ב בכ"ז [= בכיוצא בזה בכל זאת] גם לכיו"ב צ"ל [= צריך להיות] "הגבלה קצת"

מודיעים אותי שמשתדלים (1 לכבדני ב) ברעש גדול ומפרטים בזה ושואלים שאאעין בפרטיות ואעיר בפרטיות וכו'

האין אף אחד בצאגו"ח [= בצעירי אגודת חב"ד] - שיעשה הערה שאין זה אנושי

שבמשך 40 שנה הי' צ"ל - "לצא[ג]ו"ח" עכ"פ [= על כל פנים] עסקן אחד שילמדם מה לעשות

מאמרים שמרחיקים מלימוד דא"ח

אשר ענין
 לו שמהמרים
 כאלה מרחיקים
 כו"כ [= כמה וכמה] מלימוד דא"ח, היפך
 הפצת המעיינות חוצה

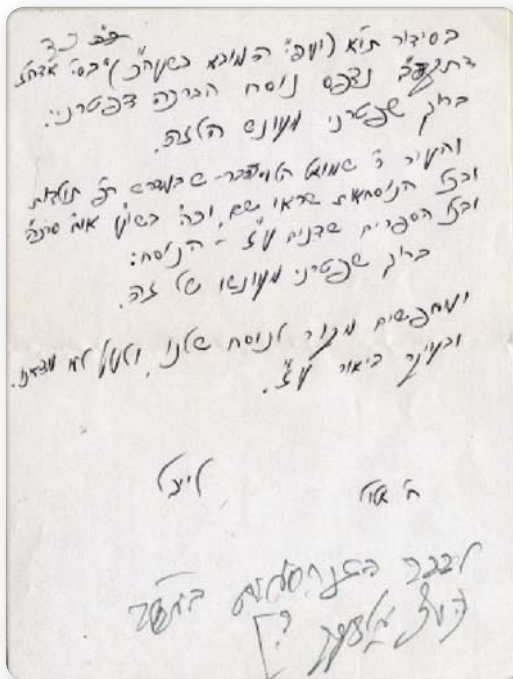
מכבר עניתי לו שמהמרים כאלה מרחיקים
 כו"כ [= כמה וכמה] מלימוד דא"ח, היפך
 הפצת המעיינות חוצה

מברק להררד"מ רוזין, הרב הראשי ברומניה

נוטה מברק להררד"מ שי' רוזין

בנועם קבלתי ההודעה שאנשי קהילתו הקדושה מסדרים להגיה בקשר
 ליוכל שנים של כהונתו ברבנות וארבעים שנה בקהילות-מדינתם,
 והיה רצון שעוד רבות שנים יאריך על סמלכתו סחור בריאות הנכונה
 והצלחה מרובה ומשגעה במעשי הכבירים לטובת הכלל והפרט ובהפצת
 התורה בצמצום והיהדות נוסף על פעולותיו בזה עתה וכולנו ביחד
 נזכה בקרוב טעם לגאולה האמיתית והשליטה על ידי משיח צדקנו.

מ.ש.

על שאלתו למקור נוסח אדה"ז בברכת ברוך שפטרני מעונש הלזה, שבכל מקום הנוסח הוא ברוך שפטרני מעונשו של זה:
 לברר הגרסאות במד"ר (הוצ[את] אלבעק?)

מענה על הנתבאר בשיחת ש"פ מקץ ה'תשמ"ה בקשר להדלקת נרות חנוכה בערב שבת, שלכאורה כמו שלא נוטלים ד' מינים בחג הסוכות ביום השבת, כך לא היו צריכם להדליק נרות חנוכה בערב שבת, שהרי מצוותה משתשקע החמה. וע"ז שאל הרה"ח יהודה לייב שי' גרונר והביא מכמה מפרשי הש"ס שאפשר להדליק נרות חנוכה עוד קודם שקיעת החמה, והראי' מעש"ק:

ה"ז [= הרי זה] הקושיא למה [מצינו שבערב שבת מדליקין קודם השקיעה] דלא כבחה"ס [= כבחג הסוכות] (שהוא מה"ת [= מן התורה] 2) כאן י"ל דמלכתחילה לא תיקנו אז (ע"ד [= על דרך] מגלה בשבת) ג) שרגא בטיהרא מאי אהני, ועוד ועיקר 4) בפשטות זהו הטעם ששינו התקנה מעיקרא במקור הנס דוקא לפני שקה"ח [= שקיעת החמה], בני"ח [דוקא] משתשקע החמה (כ"ז נזכר בההתועדות)*

(* להעיר משיחת מוצאי ש"פ וישב תשל"ט.

שניאור זלמן וחנה שיחיו גראנטער

כ"ה.

בהתועדות שמה"ח שבת חנוכה ש.ד. נאמר בקטל להדליק נרות חנוכה ערב שבת, שהיחה אצטרום לא להדליק אז, מכיוון שזמן הדלקת נרות חנוכה הוא שבתקע החמה ואז ערב שבת אסור להדליק, ע"ד שהקנו בנבוגע לרד סיננס, וכיו"ב. (ב) זה שמצינו שבת בימי החול זומר להדליק שכלב המנחה - הביאור בזה מכיוון שראוי להדליק שבתקע החמה סוחר להדליק לפני זה ב"ב, שש"כ בערב שבת.

לחציר מחירוי הר"ן והרשב"א למס' שבת (כא, ב): סווחה שבתקע החמה. לאו לביטורא שלא ירשאי להדליק קודם זמן זה דשבת יוכיח שצריך להדליק קודם שקיעת החמה. אלא עיקר סווחה קאמר ואם רצה להקדים שקדים אבל מדכחי בעיל הלכות ז"ל נראה דדוקא נקט שבתקע החמה ובערב שבת נסוי סדליק אחר שקיעת וכו'. ובטלמי בבורים שסו רוב הווסקים הסכימו ייבול הוא להדליק נר-חנוכה-קודם-שקיעת החמה ולא נאמר זכנה עם שקיעת החמה אלא לטווח ולא לעכוב.

הרשב"ם הל' חנוכה פ"ה ה"ה כותב לא סקדיסין ולא סאחרין ששקיעת החמה, אבל אינו כותב איך צ"ל בערב שבת.

עכ"פ סה"ח, הרשב"א והטלמי בבורים הנ"ל - שכלתחילה התירו להדליק קודם השקיעה, ועוד, הלימוד לזה הוא מערב שבת, היינו שסכין לצינו כערב שבת סדליקין קודם הקיעה אפי' יורדים שכן הוא גם בימי החול, כל כדליק אגרא וזמא וזמא כדחמה (איהו) ודבר, לרעה כלל ההכרח - גם בערב שבת סדליקין אחר השקיעה, לצינו וזמא וזמא וזמא וזמא וזמא

(ב) בהתועדות הנ"ל נאמר אשר הסנהה שנתקבל לעשות כשהררין מן הסהררין לא מצינו בס"ם בגאונים בראשונים עד הרשב"א.

הרשב"ם הל' חנוכה פ"ה ה"ג כותב סנהה שהררין הוא כשהררין מן הסהררין, וכסגוד סנהה שם שכן הוא סנהגיניו. ולא הועתק לזיוע כל דבר

ואיך יצא
אחד השקיעה זמא
הינין אצטרום דליק
הינין צונו זמא אצטרום
הינין אצטרום זמא אצטרום
הינין אצטרום זמא אצטרום

ל"ה

בהתועדות הנ"ל נתבאר אשר המנהג לעשות כמהדרין מן המהדרין לא מצינו בש"ס ובגאונים וראשנים עד הרמ"א. ושאל הרי הרמב"ם כותב שמנהג ספרד הוא כמהדרין מן המהדרין. ענה הרבי:

ולא הועתק בשו"ע כ"א ההיפך. וכתב: לציין זה בהערה (נעתק בהתועדיות תשמ"ה ח"ב ע' 978).

לזכות

החתן התמים הרב **שניאור זלמן** שי'

והכלה המהוללה מ' **חנה** תח'ל

גראנער

לרגל נישואיהם בשעטומו"צ

יום כ"ג סיון ה'תשע"ו

נדפס על-ידי הוריהם

הרה"ת ר' **ישראל מנחם מענדל**

וזוגתו מרת **אסתר בדנה** שיחיו

גראנער

הרה"ת ר' **מאיר צבי**

וזוגתו מרת **יפה דיסקה** שיחיו

פרוש

וזקניהם

הרה"ח הרה"ת ר' **יהודה ליב**

וזוגתו מרת **יהודית** שיחיו **גראנער**

הרה"ח הרה"ת ר' **חיים שמואל מנחם מענדל** שיח'ל **ליבעראוו**

מרת **שרה** תח'ל **פרוש**, אשת ר' **עקיבא** ע"ה

מרת **סלבה** תח'ל **קורנט**, אשת ר' **שלום שכנא** ע"ה